

Korpisoturi ei ole Sven Tuuva

Martti Soikkeli

Kirjoituksessaan suomalaisuuskäsityksen muuttumisesta professori Matti Peltosen esittää korpisoturin stereotypiasta, vakiintuneesta käsitteisällöstä, oudon luonnehdinnan (Tieteessä tapahtuu 6/2005).

Peltosen artikkelin viiteen [1] mukaan ”Korpisoturi oli niin (intellektuaalisesti) hidas ja (otteissaan) saamaton, ettei hän ehtinyt taistelulanteissa edes pelätä. Tätä suomalaisille tarjottiin kuvauksena heidän sankaruudestaan.”

Nämä sanat sopivat Sven Tuuvaan, mutta eivät korpisoturin käsitteeseen. Sanaa korpisoturi alettiin sodan aikana käyttää lievästi ihanteellisessa hengessä sotilaista, jotka taistelivat erämaissa tulirintamalla. Korpisoturi sai myös laajemman, mutta edelleen myönteisen merkityksen: suomalainen sotilas.

On tietenkin erotettava korpisoturin käsitteestä se, mitä korpisoturit todellisuudessa olivat, ja toisaalta Peltosen tarkoittama myöhempi käsitteisältö. Kumpikaan ei sovi Peltosen luonnehdintaan.

Sanalla korpisoturi on voinut olla Peltosen

mainitsema, vähättelevä käsitteisältö tietyissä sisäpiireissä, jotka poliittisesti motivoituneina pyrkivät mitätöimään viime sotiemme merkityksen ja suomalaisten sotatyön.

Yleisesti ottaen korpisoturi on kansan keskuudessa ollut ja on edelleen myönteinen ja arvostava, kyvykkyyttä korostava käsite, olkoonkin, että sen käyttämisellä hävityn sodan jälkeen hoidettiin suomalaisten itsetuntoa suhteessa itäiseen suurvaltaan.

Korpisoturit olivat tavallisia suomalaisia miehiä sotamiehistä upseereihin, keskimäärin yhtä älykkäitä ja otteissaan yhtä ripeitä kuin me suomalaiset olemme nyt. Mikä syy olisi pitää heitä tyhmempinä ja saamattomampina kuin me olemme?

Joensuussa on Karjalaan haudattujen sankarivainajien muistomerkki, monumentti. Sen nimeksi annettiin aikoinaan *Korpisoturi*. Tämä osaltaan kuvastaa suomalaisten käsitystä korpisotureista.

Kirjoittaja on emeritusprofessori Turun yliopistossa.